

3. Про утворення Офісу із залучення та підтримки інвестицій : Постанова Кабінету Міністрів України від 19 жовтня 2016 р. № 740 // Офіційний вісник України. – 2016. – № 85. – Ст. 2785.

4. Про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо зменшення бар'єрів для залучення іноземних інвестицій щодо скасування реєстрації іноземних інвестицій та внесення змін в правила працевлаштування та тимчасового проживання іноземців : Постанова Верховної Ради України від 4 жовтня 2016 року № 1646-VIII // Відомості Верховної Ради України. – 2016. – № 45. – Ст. 760.

5. Гура А.О. Інвестиційний клімат в Україні: сучасний стан та напрями покращення / А.О. Гура // Збірник наукових праць Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди «Економіка». – 2015. – Вип. 15. – С. 188-196.

6. Іванова О.Ю., Чечетова-Терашвілі Т.М. Оцінка дієвості дерегуляційних процесів в Україні / О.Ю. Іванова, Т.М. Чечетова-Терашвілі // Бізнесінформ. – 2014. – № 14. – С. 47-51.

Корінна А.В.

студентка,

Науковий керівник: Шеховцова О.І.

викладач,

Полтавський юридичний коледж

Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ АУДИТОРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

В сучасних умовах діяльність аудиторських компаній набуває все більших обертів та стає досить популярним явищем, а тому дослідження проблемних аспектів аудиторської діяльності в нашій державі ставатиме все більш актуальним.

Слід вказати, що базовим законодавчим актом, який сьогодні регулює аудиторську діяльність в нашій державі, є Закон України «Про аудиторську діяльність». Безпосередньо в даному законі надається поняття аудиту. Так, аудитом вважається перевірка даних бухгалтерського обліку та показників фінансової звітності суб'єкта господарювання з метою висловлення незалежної думки аудитора про її достовірність в усіх суттєвих аспектах і відповідність вимогам законів України, положень (стандартів) бухгалтерського обліку або інших правил (внутрішніх положень суб'єктів господарювання) згідно з вимогами користувачів [1]. Також слід відмітити, що крім даного закону, аудиторську діяльність в Україні регулюють Міжнародні стандарти аудиту, які діють в нашій державі як національні з 18 квітня 2004 року р., та Кодекс етики професійних бухгалтерів Міжнародної федерації бухгалтерів. Попри наявність такої значної нормативної бази в аудиторській діяльності виникає безліч проблемних питань.

Одним з найбільш проблемних аспектів аудиторської діяльності в нашій державі є те, що для переважної більшості норм Міжнародних стандартів аудиту базовою є насамперед, європейська система бухгалтерських засад та положень, які в переважній більшості протирічать українським принципам

бухгалтерського обліку. На нашу думку, аудиторська діяльність покращилась, якби українські стандарти аудиту базувались на чинному законодавстві України, а не на міжнародних стандартах.

Незважаючи на вищевказане, запровадження міжнародних стандартів аудиторської діяльності в нашій державі є край необхідним, оскільки інтеграція нашої держави до європейської спільноти висуває необхідні умови до здійснення бухгалтерського обліку та складання звітності.

Разом з тим, слід відмітити, що для того, щоб аудиторська діяльність успішно розвивалась в Україні, насамперед необхідно вирішити цілу низку проблем, які пов'язані з професійною діяльністю аудиторів та аудиторських фірм.

Заслуговує на увагу думка Гуцаленко Л. В., який виділяє такі ключові проблеми у сфері надання аудиторських послуг в Україні:

- недосконалість теоретичних та методичних розробок у сфері аудиторського контролю;
- відсутність практичного досвіду аудиторської діяльності аудиторських компаній;
- незначна кількість висококваліфікованих та досвідчених фахівців-аудиторів;
- недотримання відповідними аудиторами якості аудиторських послуг;
- відсутність кримінальної відповідальності за неправильність аудиторського звіту;
- малий рівень довіри до аудитора з боку суспільства;
- незрозуміле регулювання встановлення та формування ціни щодо надання послуг аудитора [2, с. 99].

Ми погоджуємось з такою позицією науковця, оскільки вважаємо, що на сьогодні попри впровадження міжнародних стандартів аудиторської діяльності досить складно розібратися із внутрішніми проблемами. І лише потім спробувати гармонізувати національне законодавство та законодавство ЄС.

На нашу думку, одна із найбільш ключових проблем в нашій державі в сфері аудиторської діяльності є недостатній контроль якості аудиторських послуг. Вищевказані нами проблеми показують, що якість надання аудиторських послуг залежить від кваліфікованих кадрів, якісного законодавчого регулювання аудиторської діяльності. І насамперед, це відсутністю кримінальної відповідальності за допущення помилок у звітах аудитора.

Також заслуговує на увагу думка Ільїна В. Ю., про те, що український аудит все ще продовжує акцентувати увагу, насамперед, на бухгалтерському та податковому обліку, при цьому не використовуючи інші предмети професійної діяльності, серед яких виділяємо менеджменту, внутрішній контроль та внутрішній аудит, інвестиційна, інноваційна діяльність та інші [3, с. 84-85].

Отже, розглянувши основні тенденції розвитку аудиту в Україні, можна сказати, що в сучасних умовах аудиторська діяльність має значні недоліки та проблеми. Зважаючи на те, що незалежний аудит – це обов'язків складовий елемент функціонування ринкової економіки та гарантія ефективного функціонування підприємств, то вирішення досліджених нами недоліків

сприятиме покращенню якості аудиторських послуг національних аудиторських компаній.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про аудиторську діяльність» від 22.04.1993 № 3125-XII // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1993, № 23, ст. 243.
2. Гуцаленко Л. В. Аудит в Україні: розвиток, проблеми та шляхи їх вирішення / Л. В. Гуцаленко // Інноваційна економіка. – 2011. – № 20. – С. 97-101.
3. Ільїн В. Ю. Інноваційні аспекти розвитку аудиту в Україні / В. Ю. Ільїн // Інноваційна економіка. – 2010. – № 16. – С. 83-86.

Кучер Л.О.

студентка,

Науковий керівник: Шеховцова Ю.І.

Полтавський юридичний коледж

Національного юридичного університету

імені Ярослава Мудрого

ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ НЕДОБРОСОВІСНОЇ РЕКЛАМНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У сучасних умовах ринкової економіки суб'єкти господарювання широко використовують рекламні послуги. Проводячи свою підприємницьку діяльність на конкуруючих засадах, вони застосовують рекламу для привертання уваги споживачів, збуду товарів та домінування над конкурентами.

Як зазначає Костинський: «державне регулювання рекламної діяльності підприємницьких структур має два вектори спрямованості: з одного боку воно спрямоване на те, щоб дозволити господарюючим суб'єктам розміщувати або поширювати про себе рекламу, а з іншого боку на забезпечення інтересів їх контрагентів, конкурентів і не допущення недостовірності некоректності і недобросовісності по відношенню до них» [3].

Відповідно до Закону України «Про рекламу» передбачено, що реклама – інформація про особу чи товар, розповсюджена в будь-якій формі та в будь-який спосіб і призначена сформулювати або підтримати обізнаність споживачів реклами та їх інтерес щодо таких особи чи товару [1].

Реклама вважається видом комерційної господарської діяльності.

Але розповсюджувачі реклами можуть порушувати законодавство і використовувати в даних умовах як добросовісну так і недобросовісну рекламу. На сьогоднішній день досить вагомою проблемою є надання, використання, виготовлення недобросовісного рекламного продукту, а також недотримання умов договору з боку рекламістів.

Законом України «Про рекламу» визначено, що недобросовісна реклама – це реклама, яка вводить або може ввести в оману споживачів реклами, завдати шкоди особам, державі чи суспільству внаслідок неточності, недостовірності,